

Mijn naam is Indira

Mijn naam is Indira, vrijwilliger en vrijheidsambassadeur bij Theater en Filmhuis Dakota. Mijn achtergrond is een mix van culturen, wat mijn kijk op vrijheid extra bijzonder maakt.

Vrijheid is voor mij

Vrijheid betekent voor mij vooral jezelf kunnen zijn. Kunnen zeggen wat je denkt en doen wat je voelt, zonder angst voor vervolging of straf. Ik ben dankbaar dat ik in Nederland leef, waar vrijheid van meningsuiting en scheiding tussen religie en staat nog steeds bestaan. Maar ik besef heel goed: vrijheid is nooit vanzelfsprekend.

Ik ben een trotse vrijheidsambassadeur omdat

Ik ben ontzettend trots dat ik Dakota mag vertegenwoordigen. Dakota is voor mij een belangrijk cultureel anker in onze wijk. Het theater biedt niet alleen prachtige voorstellingen, maar speelt ook een essentiële rol in het levend houden van het besef van vrijheid, door verhalen te delen van vroeger en nu. Voor mij verdient Dakota echt alle aandacht, omdat er nog steeds mensen zijn in de buurt die deze plek moeten ontdekken.

Ik voelde me eens niet vrij

Vrijheid heb ik niet altijd vanzelfsprekend ervaren. In mijn eigen familie, die deels Hindoeistaans is, heb ik gezien hoe jonge meisjes werden uitgehuwelijkt. Dat maakte indruk op mij. Ook in mijn werk kom ik regelmatig situaties tegen waarin vrouwen en kinderen uit bijvoorbeeld Afghanistan en Syrië zich onvrij voelen, bang om de straat op te gaan of vast te zitten in een moeilijke thuissituatie. Die verhalen raken me diep.

Ik heb me het meest vrij gevoeld toen

Mijn ultieme gevoel van vrijheid beleefde ik toen ik als jong meisje alleen ging wonen in Amsterdam. Ik had daar een klein kamertje, geen verplichtingen, geen verantwoordelijkheden en ik kon volledig mijn eigen keuzes maken. Het eten was misschien niet altijd gezond, maar het voelde heerlijk vrij. Hoe ouder ik word, hoe meer verantwoordelijkheid ik draag en hoe meer zekerheid ik zoek. Toch droom ik er soms van om weer even terug te gaan naar dat gevoel van totale vrijheid en zorgeloosheid.